

Obeční noviny

16. prosince 1997

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

Obsah

Snění o Dobříni	1
Stavba vodovodu před závěrem	1
Podjezd pod tratí ano nebo ne?	2
Označení ulic a domů	2
Pomoc na zmírnění následků povodně na Moravě	2
Sen o nové silnici se splnil	3
Potíže se šraňkami	3
Jak plníme dohody o dodržování ekologických pravidel	3
Spolupráce s Policií ČR a potíže s dopravou	4
Podnikatelská služba občanům?	4
Děkujeme za pochopení!	4
Vzpomínky tety Emy na Dobříň minulého století. II	4
Historie sboru dobrovolných hasičů v Dobříni.	5
Lípa	6
Léčitel v Dobříni	6
Napsali o nás v tisku	8
Viděli jste je?	8
Máme opět kronikáře	8
Blahopřejeme všem,	8

Snění o Dobříni

Myslím, že nejsem sám, kterým není naše obec Dobříň lhostejná. Již za minulého zřízení jsme s kamarády mnoho věcí viděli jinak a cítili jsme se na to, potočit kolem obecních dějin, aby naše obec byla hezčí, aby se nám tu lépe žilo.

Asi před 10-12 lety (nevím už přesně) se konala v sále hospody dětská besídka, kam jsme byli jako rodiče pozváni a hned za ní se konala jakási schůze. Ze zvědavosti jsem si řekl, copak tam asi budou povídat. Dobříň byla tehdy pod Roudnicí a hlavním řečníkem byl s. Johanovský. Mluvil o tom, že na nic nejsou peníze a že ani letos nebude situace jiná a tak budou jen vyměněny žárovky ve vile, kde sídlil občanský výbor... Jen pár žárovek a celý rok zase

nic. Bylo mi z toho hodně smutno. Tak málo. I lidi v sále seděli jako zkoprnělí. Nakonec si dodala odvahu jedna paní a zeptala se, jestli někdo neví, kde jsou klíče od mandlu...

Co slíbili – to splnili. Jen pár žárovek. Od té doby se mnoho změnilo. Nové elektrické rozvody, veřejné osvětlení, místní rozhlas, nová telefonní síť, nový vodovod, nové dopravní značení, nové chodníky, nové silnice, opravený hřbitov, most u vily, z těch drobnějších – opravený křížek, oprava bytového proudu, MŠ, vysázené nové stromy. Je toho hodně nebo málo? Řekl bych že je to špatná otázka. Jaká je tedy správná? Jsme již hotovi? Určitě ne. Celé spektrum činnosti nastínil pan Vronský, ale bude to chvíli trvat. Přece to nevzdáme. Můžeme se ale v té práci střídat. Přemýšleli jste o tom? Možná, že jsme již někteří unaveni a tak rádi zaučíme nové zastupitele. Apeluji na každého, komu není naše obec lhostejná. Na uklidnění, mohu říci, že se na našem úřadu nepolitikaří. Snad proto jsme mohli tolik udělat. Kdybychom se mezi sebou hádali jako politické strany v parlamentu, asi bychom nebyli dobrým příkladem našim dětem. Ne vždy máme shodné názory ale, vždy jsme našli dost vůle k tomu, aby ten či onen ustoupil.

Naše dějiny si píšeme sami, nenechme si tuto výsadu nechat utéct. Mnohonásobně se to vyplatí, to mi věřte. Toto bych všem oznámil, ve chvíli, kdy všichni sedíme v teple doma prožíváme klid a pohodu a dáváme si různá předsevzetí do nového roku 1998.

Miroslav Kvintus

Stavba vodovodu před závěrem

Stavba vodovodu v naší obci měla být ukončena v prosinci 1997. Vzhledem k tomu, že v části obce „K přívozu“ naše obecní kanalizace není nejlepší a nebo není vůbec žádná, rozhodli jsme se položit společně s vodovodem i novou kanalizaci počínaje novostavbou p. Míhulky a konče u domu p. Petráska, kde bude prozatím ukončen v šachtě. Z této šachty povede dále ne do obce, ale směrem k chmelnici a měla by ústít někde pod hasičskou zbrojnicí. Tato část je ve stádiu projektu. Náklady na tuto část kanalizace cca 400 000 Kč. Díky této neplánované akci se přesouvá výstavba vodovodu a kanalizace (kde je

situace stejná) v ulici Sluneční (kde bydlí například pan Rous) na jaro 1998.

A nyní velmi důležité upozornění. Vodovod a kanalizace pravděpodobně přejde v brzké době pod správu Severočeské vodárenské společnosti a provozovatele SČVK. Již nyní kontrolují pracovníci SČVK bedlivě stavbu vodovodu.

Není možné připojit stávající dům, který nemá čističku odpadních vod (septik) na novou kanalizaci. Toto se týká zejména této ulice. Kdo neprokáže, že dům má septik, nebude na novou kanalizaci připojen. Stará kanalizace bude zrušena. Prosím neberte to na lehkou váhu a vy všichni, co pouštíte WC do kanalizace bez tohoto základního čištění – je tomu to zvěrstvu konec. Máte možnost do jara postavit septik (na základě stavebního povolení) a nebo vyvázet žumpu fekálním vozem.

-mk-

Podjezd pod tratí ano nebo ne ?

Rekonstrukce železnice nám způsobila mnohé strádání. Předně také to, že jsme nepřejeli přes přejezd. Pomáhali jsme si zejména tím, že jsme podjížděli pod novým železničním mostem. Během stavby to bylo opatření nouzové, ale jak dále. Těch pár měsíců, které jezdíme tímto podjezdem jsme získali i mnohé zkušenosti. V ulici (Pod kanálem), kde doposud nikdo nejezdil, projede nyní zhruba polovina aut, které se nedostanou přes zavřený přejezd. Toto způsobuje zvýšenou prašnost, hluk a nelibost lidí, kteří zde bydlí. Obecní zastupitelstvo přijalo k tomuto problému stanovisko a společnou vůlí přijala toto rozhodnutí. Podjezd pod tratí bude zachován pouze pro nouzové projetí osobních automobilů za podmínek, že zde budou osazeny dopravní značky – obytná zóna, dej přednost v jízdě, případně zpomalovací retardéry. Asfaltová místní komunikace, která zde byla vybudována, je záměrně velmi úzká, aby řidič musel jet opatrně, aby z ní nesjel. Doufám, že všichni budeme tento podjezd využívat a nezneužívat.

Podjezd má své ctitele (a těch je většina obce) a také své odpůrce, jsou to lidé bydlící kolem. Buďme k sobě proto ohleduplní.

-mk-

Označení ulic a domů

Chtěli bychom konečně objednat smaltované tabulky s názvy ulic. Při této příležitosti nabízíme všem, kteří mají poškozené popisné číslo, nebo jej vůbec nemají, že si jej mohou přes náš úřad objednat. Pro novostavby objednávané čísla automaticky.

Tak tedy kdo by měl zájem o nové číslo smaltované – modré s bílým rámečkem, přihlaste se co nejdříve, objednáme všechny najednou. Cena jedno-

ho stojí asi 160 Kč. Je to dost, ale každý krásný dům může mít krásné vkusné číslo. Ne nějaké krouceniny z drátu.

Dále provedeme očíslování garáží. Cena za jedno číslo činí 70 Kč. (Ještě staré ceny.)

-mk-

Pomoc na zmírnění následků povodně na Moravě

Informace o solidaritě a pomoci občanů Dobříňe povodni postižených míst a vesnic na Moravě. Celková zpráva o finanční pomoci, odeslané z města Roudnice ke dni 25.9.1997 a co dál?

V červenci letošního roku postihla města a vesnice na Moravě katastrofální povodeň, která je považována za největší katastrofu v naší zemi od druhé světové války.

Statisíce lidí muselo být evakuováno, 3000 domů bylo zcela strženo a zůstala z nich jen halda prken a cihel. Nejkrutější daň byla vybrána na lidských životech. 49 lidí přišlo o život. Náš národ v tu chvíli jakoby opařený prožíval smutek a soustrast s postiženými. Téměř okamžitě v celé naší vlasti, národ jako by se probudil a přispěchal pomoci. Myslím, že upřímně a nezištně. Ani v naší obci tomu nebylo jinak. Většina občanů odevzdala své dary přímo na pracovištích nebo bankovním převodem. Náš obecní úřad zorganizoval sbírku ve prospěch postižených s tímto výsledkem. Vybráno bylo celkem 13 350 Kč v hotovosti, které byly odeslány na účet městského úřadu v Roudnici a odtud na konto: člověk v tísní při ČT. Celková částka odeslaná z Roudnice činila 722 550 Kč. Druhá pomoc byla materiální. Bylo sebráno celkem: 26 litrů trvanlivé vody, 100 ks dětských plen, 40 ks balíků dětských piškot, 21 polívek a pokrmů, 17 ks masových konzerv, 10 krabic trvanlivého mléka, 4 balíky toaletního papíru, 14 balíků trvanlivého chleba, 9 balíků s oblečením, 1 dětský kočárek s výbavou pro kojence, 2 spací pytle, 1 propanbutanový vaříč.

Všechny tyto věci byly odvezeny do charity v Roudnici, kde potom kamiónem nadace ADRA, byly odvezeny na Moravu. Děkujeme všem občanům, kteří pomohli. Zvláště pak mladým maminkám, důchodcům za poskytnutou materiální pomoc. Přestože ne všichni mají doma dostatek, dokázali se rozdělit. To je hezké.

Ohlédneme-li se za touto přírodní katastrofou, přišla ve chvíli, kdy naše politická reprezentace mezi sebou sváděla urputné střety. Výpady, osočování, snaha jeden druhému se vyšplhat po zádech výše a pak to přešlo... Nyní už jsou zase moravské řeky ve svých korytech a co? Polepšili jsme se? Lidé častokrát i zneužili humanitární pomoc. Dokázali se i navzájem okrást. Hádají se kdo více dostal a proč.

Politici opět navázali předpovodňovou hádavou nit a je to tu znova... A my?... Můžeme si dělat vtipy. Víte jak naštvat Moraváka? Zeptejte se ho, jestli má zalitou zahrádku. Nebo? Víte, že moravská města ruší městskou policii? Budou zakládat pobřežní hlídky. Sedí cikán v Otrokovicích a dívá se jak mu voda bere barák. Co budeš dělat... ptají se jej kolemjdoucí. Nic! říká cikán, mám ještě jeden dům v Troubkách u Přerova.

Proč se jako národ dokážeme sjednotit pouze ve chvíli, kdy nám teče do bot...

-mk-

Sen o nové silnici se splnil

Někteří už ani nevěřili, že ulice „Nádražní“ bude mít nový povrch. Slibovali jsme ji na stránkách obecních novin několikrát. Skluz byl zaviněn rekonstrukcí železnice, která měla pochopitelně prioritu. Jaké bylo pozadí opravy této silnice?

Naše obec byla přizvána k podání námitek a podnětů k projektu celkové rekonstrukci železnice. Jednání jsme absolvovali několik – v Praze, Ústí a v Roudnici. Výsledek – dvě podstatné věci, které byly zahrnuty do projektu: 1. Podjezd pod tratí (měl být zrušen), 2. Nový povrch silnice (měl být pouze opraven). Po zdárném ukončení prací se vše jeví jako hračka, ne však tomu tak bylo na počátku. Zde je nyní nutné vzpomenout projektanty firmy SUDOP Praha, pracovníky Správy a údržby silnic Litoměřice pana Ing. Nováka a pana Hradce, dále všech pracovníků firmy železniční stavitelství Praha, který obě stavby provedl a v neposlední řadě je nutné vzpomenout podniku české dráhy, kteří vše zaplatili.

Zaznamenali jsme již několik „nápadů“ jak novou „Nádražní“ silnici vylepšit například betonovým nájezdem do vrat. Upozorňujeme, že všichni měli možnost připojit se na kanalizaci, vodovod a pod. Obec stihla uložit do silnice vše co tam mělo být, proto nepočítejte se zasahováním do této silnice. Silnice není obecní, ale patří Správě a údržbě silnic Litoměřice. Obec nemá pravomoc do povrchu zasahovat.

Oprava silnice byla započata na jaře (vodovod + oprava kanalizace) a ukončena na podzim 1997 novým asfaltovým povrchem, oprava spodní stabilizace a úprava obrubníku na křižovatce.

-mk-

Potíže se šraňkami

Železniční přejezdy po rekonstrukci trati, jsou téměř neprůjezdné. Co na to odborníci z Českých drah?

Náš obecní úřad zaslal hned několik stížností na neprůjezdnost železničních přejezdů na 474,6 km Bask a žel. přejezdu 474,0 km Dobříň. Dovolujeme si vás informovat o odpovědi ČD, DDC stavební správa Praha ze dne 23.10.1997

1. Přejezd v km 474,6 Basku Zabezpečovací zařízení bylo sledováno několik hodin a byly zjištěny odchylky od předepsané funkce. Protože v současné době probíhá rekonstrukce žel. stanice Roudnice n. L., je přejezdové zabezpečovací zařízení na tomto přejezdu ovládáno ve směru do Hněvic ručně. Nebude se vyskytovat po ukončení stavby to je od 20.12.1997

2. Přejezd v 474,0 km – Dobříň Zde byly zjištěny závady:

- (a) Kmitání závor bylo způsobeno závadou na mechanickém pohonu závor a tato závada byla již odstraněna.
- (b) Opoždění otevírání přejezdu po průjezdu vlaku bylo způsobeno špatnou funkcí anulačních obvodů. Tato závada se projevovala nepravidelně a její odstranění si vyžádalo delší sledování přímo na místě. Tato závada byla těž odstraněna.

I po odstranění těchto závad se budou vyskytovat případy, kdy přejezdy budou delší dobu uzavřeny. Pro zvýšení traťové rychlosti na 140 Km/hod bylo nutné upravit startovací obvody přejezdů tak, aby vlak ovlivnil příjezdové zabezpečovací zařízení ve větší vzdálenosti od přejezdu. V současné době probíhá rekonstrukce kolejiště v železniční stanici Roudnice n. L., která znamená výrazné snížení dopravní propustnosti. To má za následek větší četnost následných vlaků ve směru od Hněvic do Roudnice n.L., což spolu s popsanou úpravou startovacích obvodů přejezdů znamená prodloužení doby uzavření přejezdů. Tento stav bude trvat do doby ukončení rekonstrukce kolejiště a zabezpečovacího zařízení v žst. Roudnice n.L., tedy do výše uvedeného termínu.

ČD – DDC STAVEVNÍ SPRÁVA Ing. František
Majer vedoucí oblasti Ústí n. L.

Jak plníme dohody o dodržování ekologických pravidel

(Článek z podnětu občana.)

Část našich občanů dostala od státu podporu na přestavbu uhelného topení na elektrické. Myslím tím jen ty občany, kteří dostali plných 15000 Kč. Ti se museli zavázat, že nebudou topit uhlím, pokud ano, měli by vrátit poskytnutou dotaci. Nevíme, jak si máme vysvětlit, když vidíme jak ten či onen složil před domem „fůru“ uhlí. Pokud by to byl dejme tomu sociální případ, nebo nehoda (může se stát cokoliv) tak to lze pochopit, ale jak je možné,

že ekonomicky stabilní rodina si takto počíná. Není žádným tajemstvím, že je tolerováno topení dřevem, i když i toto by mělo být spalováno ve speciálních kotlích. Jak se takový člověk může podívat do očí těm, kteří nedostali nic a nebo pouhých 5000 Kč od obce. Obecní úřad by měl tento problém řešit.

-Občan-

Spolupráce s Policií ČR a potíže s dopravou

Můžeme říci, že za uplynulý rok 1997 jsme museli volat policii jen minimálně. Uvedu jen několik případů.

- Na základě nehodovosti byla snížena dopravní rychlost v obci na 40 km/hod.
- Na základě častých tragických nehod jsme požádali o osazení dopravních značek v zatáčce u Jezera. Zde zahynulo letos několik lidí.
- Naše děti si udělaly z nástupiště hernu nepomohli domluvy byla upozorněna drážní policie na pobyt dětí v kolejišti.
- U přejezdu trati (vily) často auta něstačí zabrzdit a padají do drážního příkopu. Z podnětu obce byl vybudován zpomalovací retardér, který již v letošním roce zachytil 5 aut, které se v něm zachránili. Poslední auto, které havarovalo byl policista v uniformě. Měl smůlu, narazil do stromu. Neodpustitelné je, že byl opilý. Náhodou, právě kolem projíždělo policejní auto. Přestože byl vážně zraněný, neposkytli mu jeho kolegové první pomoc. Nezavolali sanitku ani dopravní policii. Ještě, že se o něj postarali naši občané, kteří v něm viděli na prvním místě člověka.

-mk-

Podnikatelská služba občanům?

Nevzdáváme se myšlenky – zajišťovat našim občanům obědy. Myslím, že se může stát, že některá mladá maminka (nebo i starší) bude chtít vařit obědy. Je pravda – deset obědů ji neuživí. Co takhle k tomu přidat pečovatelskou službu. Ono těch obědů může být časem více, ale pořád je to tak na polovinu úvazku.

Myslím, že starší lidé by si rádi zaplatili i jiné služby – umýt okna, uklidit, vyprat prádlo, odvézt k doktorovi a podobně. Můžete si udělat i pedikérský kurz a vidíte sami – je tu docela dobré nové místo pro podnikatele. Vždyť – třeba takový instalatér chodí dům od domu a provádí opravy nebo nové instalace, a pokud vím, jejich díáře jsou stále

plné. Proč by tomu tak nemohlo být i v této sociální oblasti. Navíc náš úřad jednou za rok rozděljuje peněžité podpory na tyto účely

Často hledáme pracovní místo, a co když leží právě před námi. Anketa ukáže (pokud se jí zúčastníte) kolik lidí má zájem o služby. Přeji hodně odvahy.

-mk-

Děkujeme za pochopení!

V polovině listopadu se naše pořádková komise zaměřila na kontrolu pořádku v ulicích, zejména na chodnících. Až na několik případů nebyly sledovány vážné nedostatky. Jsme rádi, že pořádek před vlastním domem je věcí cti a ne nařizování. Je zajímavé, že pokud někomu napíšeme upomínku, jsou to jedni a ti samí, kteří nám buď přímo nebo nepřímo přijdou vynadat. To sice mohou, ale uklidit nežádoucí skládku musí. Je totiž velmi nebezpečné nechat přes zimu na chodníku zamrznutý odpad, písek nebo složené palety plné hřebíků.

Vaši zastupitelé

Vzpomínky tety Emy na Dobříň minulého století. II

(Stavba železnice)

V druhé polovině minulého století došlo v Dobříni k zavádění železnice. Statek č. 4, který pradědeček tety Emy, František Šustr, postavil v roce 1837 ve zděném provedení, utrpěl stavbou kolejí citelnou pohromu za hospodaření jeho syna Josefa. Nejlepší pole, které se kdysi prostíralo při nynější dobříňské zastávce po levé i pravé straně strážního domku, až k druhým závorám, ve výměře 60 strychů, bylo tak přerušeno právě uprostřed. Železnice zabrala široký pruh rovné úrodné půdy.

Matce tety Emy, Marii Aubkové, bylo pět let, když ji otec Josef Šustr, vzal na ramena a nesl ji, aby se mohla podívat jak pojede první vlak po nové trati. Vlak přijel od Podmokel směrem ku Praze vyzdoben chvojím a květinami. Lidí je v něm ještě málo, nedůvěřovali tomu, že by se vlak mohl pohybovat sám po kolejích. Doba, kdy se stavěla železnice, později lihovar a pivovar, přinesla s sebou do malé vesničky Dobříň, obývané většinou domkáři a rolníky, rušný život. Cizí lidé z Německa, Uher, Itálie a Francie přišli na práci. Hospoda se plnila, pilo se pivo i kořalka, místní občané se přidružili, pili za peníze i na dluh a v několika letech přišlo několik chlapíků o všechno. Dědeček tety Emy brzy zemřel a babička Terezie nedostala za pole žádnou náhradu, která byla slibována hospodáři. Neudržela statek v celé jeho šíři a hospodařila se svými třemi dcerami

v malém, velkou část pozemků pronajala. Teta Ema viní ze všech těchto neúspěchů železnici.

Přesto železnice byla velkou výsadou Dobříně, vždyť trať mohla vést i jinudy! Nynější rekonstrukce trati Vídeň – Praha – Děčín – Berlín je velkým příslibem do budoucí Evropy a budoucího století. Jen prosím pozor, nepodceňujte její nebezpečí a respektujte závory, i když vás zdržují. Jela jsem vlakem dne 17. července 1997 přes sousední Záluží po druhé koleji a náhodou viděla z okna pohřební vůz s troskou obnaženého lidského těla složeného dohromady z kostí a vnitřností, které stále ještě lapiduch sbíral na koleji, na které původně měl jet vlak. Byla to prý babička honící svou kočku...

A tak mi na usmířenou zazníval melodický verš Josefa Hory:

Divoce duněly vlaky
nad řekou na trati.
Počkejte, pojedu taky
v svět, jenž se nevrátí
zpět domů, kde ve vřesovisku
pláče píseň cvrčků.

Vysvětlivky: *Strych* – stará plošná míra/1 strych = 28877m² = 0,2877 ha; *lapiduch* – lékařův pomocník.

Dagmar Tomanová

Historie sboru dobrovolných hasičů v Dobříni.

Málokdo ví, že se dochovaly tři kroniky Sboru dobrovolných hasičů v Dobříni. Z těchto kronik se dá mnohé zajímavé vyčíst. Vzhledem k tomu, že tyto kroniky nelze půjčovat chceme se s vámi podílet o několik zajímavostí z těchto pamětí.

Sbor dobrovolných hasičů byl v naší obci založen 13. října 1903 jak praví pamětní kniha z podnětu Václava Hanzlíka toho času starosty obce Josefa Řezáče a Václava Krejzy, členů obecního zastupitelstva.

Heslem: „Blížnímu k Ochráně a vlasti k oslavě.“ začalo svoji činnost celkem 22 činných členů a 26 přispívajících. Jmenujme alespoň některé kteří byli prvními činovníky sboru. Josef Řezáč, Václav Hajšl, Václav Krejza, Josef Chládek, Antonín Svoboda, František Malický, Antonín Horáček.

Jednatel sboru byl Josef Chládek, který měl asi z českého jazyka za pět. Posuďte sami úryvek z roku 1903 ... a odebývá Hasičské Rozhledí. Příjmi na sbor od členu, výtěžky z plesu (konec jedné věty).

Pamětní kniha popisuje drobné požáry, účast na různých cvičení a slavnostech a zejména časté sborové volby. **Zajímavý je zápis z roku 1914.** Citujeme: Dne 26. července byla vyhlášena mobilizace vojska vypovězením války na dálném jihu se

Srbskem a na severu s Ruskem. K tomuto velkému požáru, který postihl celou Českou vlast, byli z našich řad povoláni bratři: Drtina Rudolf, Kokšal Josef, Chládek Josef, Gruncel Josef, Čulík Antonín, Honka Václav ml. V roce 1916 zápis pokračuje naši bratři Chládek Josef ml. – nezvěstný, Honka Václav – mrtev, Kokšal Josef – mrtev (Smutné zápisy).

28. října 1918 po velké porážce na italské frontě byla vyhlášena česká samostatnost a o téhož roku se oživil opět život hasičů ve vsi.

Rok 1919 byl v naší vlasti velký zmatek, drahoty a nedostatek životních potřeb, zaviněný nepřátelským vpádem Maďarů na Slovensko. Obecní hasičstvo konalo ochranné hlídky na Slovensku. Rok 1920 – účast na slovenském odhalení pomníku Mistra Jana Husa v Bohušovicích.

1923 – 25leté výročí trvání sboru hasičského, přítomní: Podpurný a vzdělávací spolek „Včela“, strana sociální demokracie, DTJ, KSC, Tělovýchovná jednota Sokol a starosta obce Kratochvíl.

1929 – byla krutá zima -40 stupňů Celsia, nastala kalamita v dopravě a bída o uhlí.

1930 – účast na odhalení pamětné desky Jana Pránera v Roudnici.

1932 – předání nové motorové stříkačky starostou panem Rožcem.

1933 – v prosinci uhodilo několik krutých mrazů, až zamrzlo Labe.

1935 – léto suché, nepršelo několik měsíců, bída o krmení, málo brambor a řepy.

1937 – schůze a pietní oslava při úmrtí T. G. Masaryka.

1939 – bez zápisů

1945 – 15.5. zápisy v ruském jazyce, mohlo by se jednat o velitele Jefremenka (V naší obci jsme se setkali se srdečným uvítáním osvobozeného českého národa).

1947 – 11. října odhalení pamětní desky Josefa Hory v Dobříni. Zápis Jiřího Hory (bratra básníka).

1948 – konec kroniky – víme všichni co mohlo být toho příčinou...

Přílohou této staré kroniky je tzv. Zápisník o požárech. S neuvěřitelnou pečlivostí jsou zde popsány požáry od 14. srpna 1904 – 12. září 1930. Ke každému požáru je napsáno 28 bodů z kterých lze vyčíst, že např. v roce 1904 měla Dobříň 63 čísel cca polovinu střech měla místo tašek slámu (došky),

kteřé dobře hořely. Druhou přílohou byl **Popis jednoho požáru:** v 1. hodinu v noci chytlo do lokomotivy obytné stavení p. Pokorného čp. 28. Oheň upozoroval pan Šimůnek, železniční zřízenec a poplach vyhlásil trubkou. Shořela obytná stavení a řezačka, ale vedle stojící stodola čp. 37 plná slámy a píce byla zachována. Oheň uhasili obecní hasiči.

Pokračování kroniky nastalo až 6.1.1960. Tato kronika už není tak hezká jako ty dvě minulé. Skládá se zázpisu ze schůzí, kde si už neříkají bratři, ale soudruzi. Zapisovatel několikrát naznačuje, že do činnosti zasahuje MNV a že je to či ono na jeho odpovědnost. Dále se neustále řeší špatná docházka na schůze, jako by lidé neměli zájem o práci ve sboru.

Po roce 1964 se situace celkem stabilizovala ČSPO (Československý svaz požární ochrany) zajišťoval pravidelná požární cvičení, zajišťoval mnoho zábav a sem tam zasahoval i při požáru. V té době se také opravovala hasičská zbrojnice. Požárníci prováděli pravidelné prohlídky komínů a čistí studny. V roce 1965 byl předsedou ČSPO v Dobříni p. Chramosta a dále ostatní funkcionáři Urban, Hanzlík, Moravec, Koubek, Honka, Budský, Roháček a Husák.

V roce 1967 píše zapisovatel p. Poštolka, že je to už až hanba o tom mluvit, že nemají přílby, materiál na sušáky hadic a problém se vleče již dva roky. Místní organizace není schopna zasáhnout při požáru. Odeslán dopis na MNV a OU ČSPO. Po tomto ostrém protestu přílby přišly obratem. Další činnosti se pravidelně opakují – preventivní prohlídky, údržba techniky, cvičení, schůze, zábavy.

Představenstvo výboru AČSPO v roce 1976: Předseda Poštolka Václav, další Petřík, Kusák, Honka, Kocna, Rožec, Sviták, Bouček, Petrželka, Jirásek a Malý.

Poslední zápis M. Staňo 19.10. 1978. Po revoluci v roce 1989, kdy obec Dobříň získala opět samostatnost ČSPO už neexistovala. Letos při inventuře zbyla v hasičské zbrojnici jen stříkačka ostatní postupně zmizelo neznámo kam.

-mk-

Lípa

Začnu úryvkem Slovanská lípa: „...Ať jen vítr duje, blesk se do ní pustí, ona bude státí, ona bude růst!“ Jedna ze dvou lip zdobících naši obec to štěstí měla, zásah blesku přežila a rozrůstá se znovu do krásy, druhá nepřežila, podepsala se na ni lidská lhostejnost. Staří Slované měli lípu ve veliké úctě jako symbol slovanské vzájemnosti a zůstala již natrvalo symbolem naší státnosti. V mé rodné vsi Kozlovicích koncem minulého století dva sousedi před okny svých domků zasadili dvě lípy, jednu nazvali lípou Pilařovou a druhou Šutovou, jak praví kronikář J. Kejř. Dodnes jsou ozdobou návsi, niko-

mu z nich ani jejich potomkům nevadil jejich stín, ani jejich kořeny jim domky „nenadzvedly“. Ptám se kolik ještě takových krásných urostlých zdravých stromů v naší obci čeká stejný osud? A co by tomuto vandalství řekli ti, co tyto stromy sázeli, jako odkaz budoucím generacím.

Červenková

Léčitel v Dobříni

Vladimír Spiridonov, šedovlasý pán z Petrohradu stářím kolem 60 let, s částečně zohyzděnou tváří pravděpodobně od úrazu, navštívil naši obec celkem dvakrát. Poprvé v roce 1992, od 24.7.92 do 17.8., potom ještě za půl roku podruhé. Pronajal si pokoj v místním penzionu „V Zátíší“. Říkal o sobě, že vystudoval tři vysoké školy a to v oboru ekologie, medicína a farmacie.

Byl to člověk, o kterém se říkalo, že dokáže léčit lidi. Reklamu nepotřeboval. Brzy se o jeho přítomnosti dovídalo více a více lidí, kteří se mu svěřovali se svými problémy. K tomu, aby byl úspěšný, vyžadoval bezmeznou důvěru. Člověka, který mu nevěřil, nebo vyjádřil pochybnosti, odmítl. Každý kdo k němu přišel mu většinou oznámil, co jej trápí. Nejprve provedl běžné vyšetření, tak asi jako když vám lékař prohlíží pohmožděné rameno a říkal: „Mezi nebem a zemí je mnoho sil a energie. Síly mohou být a jsou v člověku. Je třeba se zbavit těchto sil a načerpat energii.“ Každý kdo chtěl být léčen nebo alespoň diagnostikován, musel se mu svěřit, věřit a na nic při tom nemyslet. Po léčitelské proceduře například s bolavými klouby dostal návštěvník mast připomínající med, nebo tinkturu, kde v alkoholovém roztoku byly rozpuštěny různé vzácné byliny, jako třeba kořen žen-cen. To vše v ceně 150 – 300 Kč. Sebou měl jakousi cestovní apatyku s různými flaštičkami. Za celou léčitelskou proceduru zaplatil návštěvník zhruba 200 Kč. Sám se chodil každý den nabíjet a doplňovat energii na dvůr k velkému ořechu. Postavil se k němu zády otevřenými dlaněmi směrem ke stromu. Při dešti nebo bouři sedával na lavičce u křížku s dlaněmi otevřenými vzhůru. Svým dobrým známým, ke kterým měl důvěru, prozradil tajemství: „Když vám bude nejhůř zajděte do blízkého háje. Rostou tam dva obrovské duby stoupněte si před ten první, jako já obdobně u toho ořechu a zavřete oči na nic nemyslete...“ Načerpáte energii.

Získané peníze vyměnil na cizí cestovní pas v bance za dolary a pokaždé mu ještě zbylo na auto sovětské výroby, které si pokaždé odvezl.

Přátelé, zní to trochu pohádkově nebo jako povídání ze středověku. Mohu vás ujistit, že jsem si nic nevymyslel, jen jsem se zeptal několika lidí, kteří tam byli. Sám jsem jej nikdy neviděl. Pokud Vám bude ten či onen příběh někoho připomínat je to shoda čistě náhodná. Je to napsáno tak, aby byla zaručena anonymita lidí, kteří se mi svěřili.

Dávejte dobrý pozor a čtěte, jaký způsob léčby léčitel používal.

- Mám artrózu v kyčelních kloubech, řekl jsem mu to, normálně mě vyšetřoval, pak vzal svíčku a začal mě celého s ní objíždět. Dostal jsem od něj za 350 Kč mast. Když jsem s ní namazal klouby cítil jsem uvolnění bolesti. Škoda že ji bylo jen málo, jen malá nádobka určitě bych chodil.
- Utrpěl jsem úraz na obličeji, který se nejen že nehojil, ale působil mi určité potíže. Podrobil jsem se již několika operacím, ale marně. Léčitel mě prohlédl a začal mě rukama magicky objíždět. Když jsem k němu stál zády prsknul mi něco smradlavého na záda. Co to bylo neřeknu. Voda to nebyla. Potom jsme spolu pili vodu. Každý ze své skleničky. Po první skleničce jsem cítil velké horko v krku. Po druhé skleničce mě pálilo tělo až do pasu. Po třetí skleničce mi hořelo celé tělo. Po návštěvě léčitele mě v noci probudil velký tlak do celého těla. Jako by mě někdo vši silou tlačil do postele. Asi po patnácti minutách vše přestalo. Od té doby nemám pouřazové potíže. U léčitele jsem byl několikrát.
- Myslela jsem si, že mám kýlu. Řekla jsem to léčiteli. Snažil se ze mě dostat nějakou energii. Když jsem k němu stála zády, začal ze sebe vydávat zvuky těžce zvracejícího opilce. Pak mi řekl, abych šla do nemocnice na operaci kýly. Šla jsem na polikliniku do Roudnice. I tam mě prohlédli a řekli mi, že kýlu nemám je to prý místní namožení. Řekni lidem ať tomu nevěřejí. Je to podvod!
- Bolí mě klouby a vůbec celý člověk. Léčitel mě prohlédl, asi tak jako to dělá normální doktor. Pak vzal svíčku a začal mě s ní objíždět. Pak mi dal v lahvi nějakou medicínu. Příjemně chladila. Jenže brzo došla. Moc mi to pomohlo. Za lahev jsem zaplatila 200 Kč.
- Kdo ví co je to artróza kloubů ví co to je za nepříjemnou věc. Léčit to jde jen obtížně, spíše jen nějak zmírnit postup. Léčitel mi kázal koupat klouby ve vlastní moči. Každý den jsem měl vypít svou ranní moč. Mávl jsem rukou... To ne...
- Také mám artrózu kyčelního kloubu. Běž za tím léčitelem. Vždyť ti to nic neudělá. Dala jsem se přemluvit. Léčitel mi kloub nějak divně zmáčknuv že jsem měla od té doby velké bolesti. Už bych tam nešla.
- Léčitel mě zbavil stresu. Říkám svému synovi běž tam taky, za to nic nedáš. Co tě nemá má-

mo, ani náhodou. Vzala jsem tedy synův oblíbený svetr, jak mi léčitel poradil a přinesla jsem mu jej. Léčitel jej léčil na dálku pomocí toho svetru.

- Dlouho se léčím na urologické potíže. Neudržíím močení. Léčitel mě přikázal před ním vypít vlastní moč. Brr, bylo to odporné. Od té doby nemám potíže. Nemoc zmizela.
- Zajímám se o tento způsob léčby. Při vyšetření pomocí rukou, kterými mě objížděl, jsem upadla do bezvědomí. Najednou jsem byla na zemi. Léčitel vzal do svých úst vodu z kalíšku, prsknul mi ji do obličeje a já se probírala. Ptám se co dělám na zemi... Mohu na sebe jen prozradit, že chodím na seance.

Uplynulo více než pět let co se tento příběh odehrál. Původně jsem jej nechtěl ani zveřejnit, ale nakonec, když jsem jej některým známým dal přečíst, přemluvili mně. Víím že dobré zdraví je věc na kterém nám všem záleží a mnozí jsou ochotni pro něj dát cokoli a jít třeba i k léčiteli. Sami si zhodnoťte svůj zdravotní stav s odstupem doby posuďte, zdali se stal zázrak...

-mk-

A nyní můj názor na celou věc: Přestože nechodím pro pomoc k léčitelům, jsou mi známy jejich praktiky. Jsou to lidé, kteří něco málo vědí o přírodní léčbě (bylinky, čajičky, mastičky apod.), ale často tato činnost je pouze okrajová a to právě je teprv za tím. Nyní se pokuste spolu se mnou přenést tak trochu do tajemna a zapomeňte na to že nás celý život učili, že svět je pouze materiální a poznatelný. Pripusťme na chvíli že existují „pohádky a kouzla“ a taky duchové.

Léčitel je téměř vždy psychotronik, který nemá žádné lékařské vzdělání. Přesto však vám dokáže docela přesně určit co vám je. Horší je to však s vyléčením... Jak to dělá? Psychotronici pracují s duchovnem na principu doptávání se duchů. Co to je? Vzpomeňte si že při vyšetření si léčitel cosi mumlá pod nosem a ruce, neb předměty v rukou mu vykonávají jakési pohyby. Dráty, virgule, svíčky, nebo jen prosté natažené ruce proti vám. Tajemné mumlání není nic jiného než počítání. Prostě od jedničky třeba do dvaceti. Léčitel má někde po ruce (nebo ji zná z paměti) tabulku, kde má napsané různé nemoci po sobě jdoucí tak jak si je sám seřadil. Například č.1 zánět ledvin, č.2 žaludeční vředy a já nevím co ještě až do dvaceti. Nasadí důležitou pózu přivře oči a v duchu počítá. Je č.1 zánět ledvin? Ruce předměty v ruku... nic. Ptám se dál... je to č.2 žaludeční vředy? zase nic. Až na pozici třeba č.16 žlučnickový kámen se virgule nebo drát nebo něco jiného vychýlí. A je to... Milostivá jsou to žlučnickové kameny je třeba ten či onen medikament pozřít, zaplatit a je

to. Jak je to možné? Vždyť mi to přesně určil! Jak to že to něco ví, že se má ozvat a druhému léčiteli se žaludeční vředy ozývají na čísle třeba 10? Na průmyslovce nás učili řadu teorií o magnetických polích, kde však končí fyzika a začíná duchaření? Magnetické pole přímého vodiče není duchaření. Je to prostý fyzikální jev, který lze i přesně matematicky definovat. Kolem vodiče, kterým teče el. proud se vytváří magnetické pole, které může být vychylováno jiným magnetickým polem (například země, nebo druhého vodiče) a může způsobit pohyb vodičů. Na tomto principu pracují všechny elektromotory. Ve chvíli kdy se však začnu doptávat tak jak to dělá psychotronik, nemůže být o fyzice ani řeči. Kdo je ten co napovídá?... Jak to že ví, že mám napsané žaludeční vředy na čísle 16? Jsou na to dva názory. Jeden materialistický, který mluví o tom, že je to ještě nepoznaný zákon, který ale zaručeně již brzy poznáme a ten druhý nás přenáší do duchovní sféry duchovních bytostí.

Za komunismu bylo zakázáno být o tom jen polemizovat, neboť by to mohlo vrhnout stín na vědecký materialismus, na kterém bylo a je založeno Marx-leninské učení. Všichni kdo v něco věří, věří v podstatě v to, že kdesi nad námi je jediný Bůh zobrazující dobro. To dobro je nějakým způsobem projevuje. Analogicky můžeme tedy říci, že musí existovat i zlo a to se taky nějak projevuje. Snad našli léčitelé cestu jak se jich ptát. Každý nechť si vybere čemu chce věřit a za čím jít. Pokud se to však týká našeho zdraví nedoporučuji chodit za léčiteli, ale za lékaři. Naše medicína není tak špatná abychom museli podstupovat pro zdraví takovéto terapie. Někdy přistupujeme k našemu zdraví lehkověrně nedbáme na prevenci a potom ve chvíli kdy je již **pozdě se ochotně svěříme do rukou léčitelů...**

Napsali o nás v tisku

Dobříň je malá ves na levém břehu Labe, jednu stanici vlakem z Roudnice n.L. na Prahu. První zmínka o ní je z r. 1293 a po celou dobu své existence patří jako zemědělská obec k úrodnému Podřipsku. Asi většina z nás ví, že je rodištěm básníka Josefa Hory (1891 až 1945), kterému byl jako prvnímu právem udělen titul národní umělec. Na konci dlouhé návsi je na jeho rodném domě pamětní deska od J. Jiříkovského.

V Knize M. V. Kratochvíla „Čechy krásné, Čechy mé“ se dočteme, že Josef Švagrovský, jeden ze synů známého podřipského buditele z Roudnice n.L. měl v Dobříně statek a na vsi po něm zbyly dvě řady stromů, střídavě z lip a kaštanů. Stromy tam rostou dodnes, tedy více než sto let.

V místě kde býval přívoz do Kyškovic, se říkávalo „na Americe“. Tam žila rodina Kokošků, jejíž syn se vyučil v Praze zlatníkem. Portrétoval ho Qui-

do Mánes a byl to dědeček proslulého malíře Oskara Kokoschky (1886-1980), který ve 30. letech působil v Praze a zanechal nám i několik obrazů.

A konečně v Dobříně si vystavěl vilu otec populární filmové herečky Zity Kabátové, který byl známým architektem.

Poslední zajímavostí Dobříně a jejího pobřežního lužního lesa jsou sněženky. Na počátku každého jara, pod mohutnými stromy vykvete na ploše několika hektarů tisíce a tisíce drobných kvítků. Současně s nimi tam také najdeme dymnivky, orseje, sasanky a další druhy lužní květeny. Dobříňský luh patří k největším lokalitám sněženek v severních Čechách.

Jaroslav SRBA

Viděli jste je?

Velmi vzácně je vidět každý rok před zimou hejno velkých ptáků a útlým tělem, dlouhým krkem, štíhlým zobákem, který je na konci zahnutý. Jsou to kormoráni. Již několik let za sebou se mi je podařilo vidět v hejnu asi 30 - 40 ptáků, kteří krouží nad stromy na druhém břehu Labe. Nemotorně usednou na krátkou chvíli ve vysokých korunách stromů a pak se zvednou a jsou pryč. Nikdy jsem je neviděl zblízka, až jednou jsem viděl, jak jednoho ptáka nese myslivec (ne z Dobříně). Asi se na něj chtěl také podívat zblízka. Prý sežerou moc ryb... Byl o mnoho větší než volavka, tenký zobák z háčkem, dlouhé štíhlé tělo a na hlavě malou chocholku. Myslím, že by to mohl být kormorán chocholatý. Je to dobrý letec a potápěč.

-mk-

Máme opět kronikáře

Do roku 1989 psal kroniku pan Jaroslav Černý (učitel). Jak jsem se mohl s kronikou seznámit, je vedena profesionálně a novému kronikáři je nastavena laťka hodně vysoko. Novým kronikářem je paní Jaroslava Machulková. Jejím úkolem je dopsat kroniku od roku 1989 a starat se o obrazový materiál. Obecní úřad zajistí důstojné uložení archiválií v uzamykatelné skříni.

-mk-

Blahopřejeme všem,

kterí se dožili kulatého životního jubilea. 60 let Rousová Marta, 70 let Bubák František, 65 let Kučera Václav, 60 let Bartůňková Iva, 60 let Hanzlík Vlastimil, 90 let Mrázková Anastázie, 85 let Gabriel Jaroslav, 75 let Doubravová Božena, 70 let Zelenka Vlastimil, 70 let Růžičková Marie, 65 let Čermáková Věra, 70 let Křivanová Dagmar, 65 let Šarová Eva, 60 let Šimáček Zdeněk.